

Cultura

AVUI

Dijous, 10 d'abril del 2003

Diumenge farà 20 anys de la mort de Mercè Rodoreda. Carles Miralles analitza l'antologia poètica 'Agonia de llum' (Angle Editorial) i Carme Arnau la globalitat de l'obra de l'autora

ROBERT RAMOS / ARXIU

La poesia de Mercè Rodoreda

CARLES MIRALLES

Angle Editorial ha publicat un llibre que conté la producció poètica de Mercè Rodoreda, amb el títol *Agonia de llum*, que li ha posat el curador d'aquest volum, Abraham Mohino, el qual l'ha extret del poema XXXVIII dels que hi ha publicat. *Agonia de llum* presenta un total de cent cinc poemes –procedents de l'Arxiu Mercè Rodoreda de l'Institut d'Estudis Catalans, tant els que havien estat publicats en revistes com els que eren del tot inèdits–, que Mohino

ha ordenat, numerat amb xifres romanes i dividit en cinc llibres o seqüències que són *Món d'Ulisses* (I-XXXII), *Albes i nits* (XXXIII-XL), *D'amor i de mort* (XLI-LXVIII), *Illa dels liris vermells* (LXIX-LXXXVIII) i *Bestioles* (LXXXIX-CIV); al final hi figura un poema, *Llum de boira*, escrit el 1965. *Món d'Ulisses*, *Albes i nits* i *D'amor i de mort* pertanyen a un període entre el 1947 (data de publicació de les primeres mostres) i el 1956, i Mohino data *Illa dels*

liris vermells el 1950 i *Bestioles* el 1960, contemporàniament a la redacció de *Flors de debò* –un llibre de poemes en prosa que van ser publicats com a narracions, juntament amb *Viatges a altres pobles*, per primera vegada el juny del 1980.

Mohino ha mirat de resoldre els problemes d'ordenació amb recurs a un índex, confegit per Rodoreda, incomplet, que es conserva a l'Arxiu; a les dates de publicació d'alguns poemes solts

en revistes de l'exili (amb algun d'ells Rodoreda concorregué amb èxit als Jocs Florals de l'època) i a la correspondència entre Carner i Rodoreda (cartes de la 2 a la 39, també publicades en aquest volum –la 1 és una lletra anterior, del 1939, de Rodoreda a Carner–, que van de desembre del 1946 a desembre del 1953); algun cop també a partir de la confrontació de les imatges i el lèxic d'alguns poemes amb altres d'Armand

Obiols, la correspondència del qual amb Carner i amb Noulet també ha tingut en compte.

Tot plegat, aquest llibre té l'aspecte que té i és com és –conté encara unes pàgines amb aquarel·les, aiguades i collages de Rodoreda: de la 201 a la 231– per obra del curador, gràcies a la feina que ell ha fet. Que és tant com dir que algú l'havia de fer, vist que l'autora no l'havia fet –i, la que hagués fet, calia interpretar-la i completar-la–, perquè els lectors arribéssim a tenir el llibre.

►►►

SUMARI

L'última novel·la de Valerio M. Manfredi

X

L'última legió (Rosa dels Vents) és l'última novel·la de l'autor italià Valerio Massimo Manfredi. L'obra està ambientada en la Roma de l'any 476, quan l'imperi romà està en plena decadència. Tota la narració manté un ritme trepidant i emocionant.

Doble novetat de Günter Grass

XI

Günter Grass, premi Nobel de literatura del 1999, presenta dues novetats a casa nostra. La novel·la *Com els crancs* (Edicions 62) i l'assaig *Cinco decenios* (Alfaguara), en què l'autor relata 50 anys d'experiència creativa, tant literària com artística.

Exposició de Richard Hamilton al Macba

XVIII

Introspectiva és el títol de l'exposició que mostra, fins a l'1 de juny i al Macba, un repàs de l'heterogènia trajectòria artística de Richard Hamilton, nascut a Londres el 1922 i considerat el pare genealògic del *pop art* gràcies a una obra seva del 1956.